

Kantajan lausuma yhden vastaajan LähiEtelän kanssa 14.2.19 syntyneen sovintosopimuksen ja LähiEtelän poistumisen vaikutuksesta jäljelle jäävien vastaajien vastuun, niihin kohdistuvien kannevaatimusten ja todistelun kannalta asiassa L 15/649 ja L 16/352

1. Lausunnon tarve ja tarkoitus vastaajien, Baarmanin ja Saksan väittämien perusteella

Koska vastaajat LP Vahinkosaneeraus Oy (jäljempänä LP), Jani Jormanainen (jäljempänä Jormanainen), AA Baarman ja AA Saksa ovat esittäneet väitteen, että LähiTapiolan ja minun välillä 14.2.19 syntynyt sovintosopimus jollakin tavalla vaikuttaisi LP:n, Jormanaisen, Baarmanin ja Saksan vastuuta pienentävästi ja tekisi vakuutus sopimukseen liittyvää tai muuta nimeämääni todistelua tarpeettomaksi, KäO on varannut minulle oikeuden lausua noista väittämistä 28.6.19 mennessä. Tämä kirjelmä on lausumani sovintosopimuksen vaikutuksesta. Lisäksi minulle on varattu oikeus erikseen lausua vastaajien 15.2.19 vastustamasta todistelustani ja jätän siitä erillisen lausuman. Lisäksi tässäkin kirjelmässä on lyhyesti otsikoissa 12-15 lausuttu siitä, että 14.2.19 syntynyt sovintosopimus ei lainkaan vaikuta kanteen todisteluun.

2. LähiEtelän poistuminen ei vaikuta yhtään mitään muiden vastaajien, Baarmanin ja Saksan vastuuseen eikä todisteluun

Kannevaatimukseni on koko kanteen käsittelyn ajan ollut yhteisvastuullinen. Euromääräinen kannevaatimukseni on ilmoitettu 31.10.2018 seuraavasti:

"Vuoto- ja pölyvahinkojen kustannukset 31.10.2018 mennessä yhteensä ovat 383.938,09 €. Korvausvaatimus 383.938,09 € on yhteisvastuullinen eli kohdistuu koko määrältään kaikkiin kolmeen vastaajaan. Tästä korvausvaatimuksen kokonaismäärästä on:

Henkilövahinkojen osuus 67.745,00 € (LIITE B1 otsikot 1.41 ja 1.42).

Vuotovahingon korvausosuus 193.456,08 € (sis. henkilövahinkokorvausta 33.872,50 €)

Pölyvahingon korvausosuus 190.482,01 € (sis. henkilövahinkokorvausta 33.872,50 €) "

LähiEtelän poistuminen ei vaikuta yhtään mitään muiden vastaajien, Baarmanin ja Saksan vastuuseen ja todisteluun, koska kannevaatimus ja todistelu olisivat joka tapauksessa tässä jutussa IHAN SAMOJA, esitetäänpä se sitten

- 1) Kaikkiin vastaajiin yhdessä kohdistuneena
- 2) LP:hen ja sen aliurakoitsijaan kohdistuneena
- 3) pelkästään LP:hen kohdistuneena kanteena,
- 4) pelkästään Jormanaiseen kohdistuneena
- 5) pelkästään LähiTapiolaan kohdistuneena

Koska Baarmanin ja Saksan väitteet eivät tällä(kään) kertaa miltään osin perustu mihinkään lakiin, lausumassa olen selvittänyt yhteisvastuun juridiikan ja sen, miksi todistelukin pysyy samana. Kaikki vakuutus sopimukseni sisältöön, vakuutusyhtiön päätöksiin ja LähiEtelän rekisterisisältöön liittyvät todisteeni ovat edelleen relevantteja vastaajien vastuuperusteiden todisteita, koska vastaajat ovat raportoineet nimenomaan juuri vakuutuskorvausasioissani ja toimitelleet itsekin raporttinsa ja muuta materiaalia

minun asiassani LähiEtelälle.

3. **Minun ja LähiEtelän välinen sopimus tietenkään miltään osin synnyttä mitään oikeuksia ja etuja sopimuksen ulkopuolisille tahoille (KKO 2008:31) eikä sopimus-kirjauksella 14.2.19 ole syntynyt edes minun ja LähiEtelän välisessä sopimussuhteessa minun hyväkseni todellista 4.189,69 euron lisäetua**

Yhteisvastuullinen kannevaatimukseni on kaikkiaan 383.938,09 €. Tein yhden vastaajan LähiEtelän kanssa (ja siis selvästi pelkästään sen kanssa) 14.2.19 sovintosopimuksen, joka suoritti minulle 25.000 euroa ja "luopui takaisinperimästä" 4.189,69 euron korvausta eli sovintosopimuksen kattama euromäärä on 29.189,69 euroa. Viimeksi mainitun summan "takaisinmaksu"-velvoitetta minulla ei sinänsä enää edes 14.2.19 ollut, koska olin jo 21.1.15 palauttanut LähiEtelän/Suveksen minulle virheellisesti maksaman tuplakorvauksen 1641,86 € takaisin Suveksen asiakasvaratilille. Palautuksen määrä ja palautusajankohta 23.1.15 ilmenee suoraan todisteistani **K130A-B**. Suves on vain halunnut tahallaan 5 vuotta valehdella, että en muka mitään olisin palauttanut ja on itse kavaltanut asiakasvaratililleen maksamani summan palauttamatta sitä sovitus LähiEtelälle vakuutukseeni, jonne se kuuluu.

Tuplakorvauksen oikea määrä oli siis ylipäänsä 1641,86 € eikä Suveksen väittämä 4.189,69 €. Kun tuo palautusasia oli täysimääräisesti ja todistettavasti **hoidettu jo 23.1.15** mennessä, en ole voinut saada edes teoriassa enää ikään kuin "uudelleen" 14.2.19 "takaisinperinnästä luopumisella" mitään euromääräistä "lisäetua" tililleni maksetun 25.000 € suorituksen päälle. Olen 14.2.19 sopimuksella siis saanut vain 25.000 euron suorituksen, koska 14.2.19 sopimukseen kirjattu toteamus "takaisinperinnästä luopumisesta" kohdistuu sellaiseen takaisinperintään, joka oli täytetty jo 23.1.15 mennessä. Koska "takaisinperinnästä luopuminen" kohdistuu 23.1.15 hoidettuun palautukseen, minä en siis ole enää 14.2.19 saanut "luopumisella" 4.189,69 euron tai muutakaan "lisäetua" hyväkseni, koska "luopuminen" ei 14.2.19 enää ole kohdentunut mihinkään todelliseen perintäkelpoiseen suoritukseen. eikä takaisinperintäoikeutta ole ollut "uusintana" enää olemassa.

14.2.19 sopimuksella luovuin tätä yhtä vastaajaa (ja vain sitä vastaan) vastaan muista asian L 15/649 kannevaatimuksista ja tuon yhden vastaajan LähiEtelän (ja vain sen) osalta vastaaja-asema päättyi 14.2.19 sopimuksella. **Baarman, Saksa ja vastaajat nyt väittävät** järjettömällä tavalla, että vaikka 14.2.19 sopimus on vain kahdenvälinen, Baarman, Saksa, LP ja Jormanainen **voisivat sieltä sopimuksen ulkopuolelta käsin vedota tuohon kahdenväliseen sopimukseen**, ja että 14.2.19 tekemäni kannevaatimusten luopuminen LähiTapiolan osalta ja LähiTapiolan maksaman 25.000 euron korvaussumman nostaminen muka tarkoittaisi, että myös LP ja Jormanainen eli kaksi sopimuksen ulkopuolista tahoa saisivat sellaisen "sopimusedun", että he eivät olisikaan enää vastuussa 230.289,61 euron osalta eli olisin muka myös tuolla sopimuksella heihin nähden tuollaisen 230.289,61 euron luopumisen muka tehnyt. He siis väittävät, että kun saan tililleni 25.000 euron vähäisen suorituksen LähiTapiolalta, menettäisin muka oikeuteni koska vaatia keneltäkään vastaajalta kanteellani mitään 230.289,61 eurolla ja samalla he muka saisivat itselleen sopimuksen ulkopuolisina tahoina 230.289,61 euron "luopumisedun" tuollaisen 25.000 euron LähiTapiolan suorituksen perusteella sitoutumatta itse 14.2.19 sopimuksiin mihinkään, tekemättä itse kenenkään kanssa minkäänlaista sopimusta 14.2.19 ja maksamatta minulle euroakaan. Lisäksi Baarman väittää, että kun LähiEtelä maksoi minulle sovintosopimuksella 25.000 €, tällä sovintosopimuksella ja maksulla olisin muka "saanut 230.289,61 € korvauksen", vaikka tililleni ei ole tullut kuin 25.000 €. Heidän "juridiikkaansa" lukiessani ihmettelin vain sitä, ovatko Baarman ja Saksa edes koskaan juristeiksi valmistuneet, kun ei tällaista heidän esittämänsä "potaskaa" kukaan kunnan juristi kehtaa kirjoitella.

Heidän "juridiikkansa" on pelkästään naurettavaa eikä perustu yhtään mihinkään. Naurettavuutta alleviivaa se, että Baarman itse toi 13.4.18 istunnossa esiin varta vasten

KKO:n oikeustapauksen **KKO 2008:31** (tosin silloin Baarman käytti sitä absurdilla ja juridisesti kestäättömällä tavalla eli väärin). KKO:n ratkaisussa **KKO 2008:31** todetaan aivan oikein sellainen sopimusjuridinen perusasia, että kukaan jonkun sopimussuhteen ulkopuolinen taho ei voi sopimuksen ulkopuolelta omaksi edukseen vedota sopimukseen, jossa hän ei ole sopijapuolena. Nyt sama Baarman ja Baarmania kaikessa "aivottomasti peesaava" Saksa sitten järjettömällä tavalla vetoaa toisten (minun ja LähiEtelän) väliseen sopimukseen sopimuksen ulkopuolelta vastoin oikeustapausta, jonka itse otti esiin eli vastoin tuosta oikeustapauksesta ja normaalista sopimusjuridiikasta täysin selvänä ilmenevää oikeusperiaatetta, että kukaan sopimuksen ulkopuolinen taho ei voi saada oikeuksia jonkun muun tahon tekemän sopimuksen perusteella.

KäO:n 14.2.19 vahvistaman sopimustekstin ja KKO:n ratkaisun KKO 2008:31 perusteella on täysin selvää ja riidatonta, että

- 1) 14.2.19 on syntynyt sovintosopimus, jossa sopimuspuolina ovat vain LähiTapiola Etelä ja minä.
- 2) LP, Jormanainen, Baarman ja Saksa eivät ole sopimuspuolia tässä sopimuksessa eikä se miltään osin tekstinsäkään mukaan heitä koske
- 3) 14.2.19 sopimus on vain kahdenvälinen eli sitoo vain minua ja LähiTapiolaa. Näin ollen se sopimus ei tietenkään voi synnyttää mitään oikeuksia tuon sopimuksen ulkopuolisille tahoille Baarmanille, Saksalle, LP:lle ja Jormanaiselle eikä mitään velvollisuuksia tai luopumisia minulle suhteessa noihin sopimuksen ulkopuolisiin tahoihin.
- 4) En ole tuossa 14.2.19 sopimustekstissä sanallakaan sopinut tai ilmoittanut kehenkään sopimuksen ulkopuoliseen tahoon nähden luopuvani eurollakaan mistään kannevaatimuksista, vaan päinvastoin nimenomaisesti ilmoittanut jatkavani kannetta sellaisenaan LP:tä ja Jormanaista vastaan.
- 5) Lisäksi Baarman ja Saksa itse 14.2.19 kirjallisesti ilmoittivat, että ne eivät eurollakaan ole sopimassa kanssani mistään. Heidän oman ilmoituksenkin perusteella on selvää, että eivät ole osaksikaan mistään kanssani 14.2.19 sopineet.
- 6) Yhteisvastuullisessa kannevaatimuksessa vastaajien lukumäärän muuttuminen ei muuta kenenkään vastaajan euromääräistä vastuuta suhteessa kantajaan (ks. tarkemmin lausuman otsikko 4)
- 7) Minulla ei siis ole vastaajien kanssa 14.2.19 tai muulloinkaan synnyttänyt "sovinto-sopimusta". Sen sijaan minulla on LP:n kanssa sen laskuista (K50-K52) suoraan ilmenevä KSL:iin perustuva sopimus, joka on syntynyt jo vuonna 2014 vuotovahingon raportointiin liittyen kuluttajan eli minun ja elinkeinonharjoittaja LP:n välillä. Lisäksi syntyi heidän kanssaan kirjallisesti ja maksamalla pölyvahingossa 2014 vahingonkorvaussopimus, joka ei perustu "sovintoon", vaan siihen, että he kirjallisesti ja maksamalla myönsivät vastuunsa. Sitten ne vaan ryhtyivät sitä sopimusta rikkomaan ja siksi jouduin nostamaan kanteen. Vuonna 2014 syntyneen minun ja LP:n välisen sopimuksen, 2014 vastaajien ja minun välillä syntyneiden korvaussopimusten, niihin liittyvien sopimusrikkomusten, ja lisäksi VahL työnantajavastuun, vastaajien työntekijöiden tuottamuksen, VahL 6:2 §:n ja KSL 8:35 §:n perusteella minulla on oikeus vaatia kanteella yhteisvastuullista korvausta LP:ltä ja sen aliurakoitsijalta Jormanaiselta ihan siitä riippumatta, että en enää vaadi sitä yhteisvastuullista korvausta 14.2.19 jälkeen LähiEtelältä.

4. Yhteisvastuullisessa kannevaatimuksessa vastaajien lukumäärän muuttuminen ei muuta kenenkään vastaajan euromääräistä vastuuta suhteessa kantajaan eikä vastaajakohtainen kanne LP:tä ja Jormanaista koskien "nouse"

LP, Baarman ja Saksa valehtelevat, että LähiEtelän ja minun välisen 24.2.19 sopimuksen vuoksi LP:hen ja Jormanaiseen kohdistamani kannevaatimus muka "nousee".

Oikeuskirjallisuudessa **Vah 6:2** mukainen yhteisvastuu, toisin sanoen solidaarinen vastuu, on määritelty lain sanamuodon mukaan niin, että valitsemiltaan tai valitsemaltaan vahingon aiheuttajilta vahingon kärsinyt voi vaatia vahingon koko määrää. *Mahdollinen henkilökohtainen alentamisperuste, henkilökohtaisesti kohtuulliseksi katsottu tai soviteltu korvaus, ei ole ainakaan suoraan suhteessa siihen, kuinka monta yhteisvastuullista korvausvelvollista on valittu vahinkoa korvaamaan.* (Ståhberg – Karhu, Suomen vahingonkorvaus-oikeus 2013, s. 269-).

Oikeudestani vaatia koko vahinko LP:ltä ja Jormanaiselta samansuuruisena yhteisvastuuna säädetään myös **KSL 8:35 §:ssä**. LP:n Walve on kirjallisesti myöntänyt LP:n olevan pääurakoitsija kodissani 17.9.14 piikkauksessa, ja että kanteessa kuvattu 17.9.14 pölyvahinko aiheutui aliurakoitsijan tuottamuksesta, ja että juuri Jormanainen on tämä ko. aliurakoitsija (ks. esim. **K40C**). Lisäksi LP:n ja minun välinen sopimussuhde 16.6.14 alkaneessa vuotovahingon raportoinnissa ja Jormanaisen rooli tässäkin asiassa LP:n aliurakoitsijana näkyy suoraan LP:n laskusta (**K50-K52**). Myös KSL 8:35 §:n mukaan minulla on oikeus vaatia koko vahinko yhteisvastuullisesti LP:ltä ja Jormanaiselta.

Mikään laki tai muu oikeuslähde ei ylipäänsä velvoittanut minua koskaan edes nostamaan vakuutusyhtiötä vastaan kannetta, vaan jo alkuperäisesti minulla oli täysi oikeus vaatia KOKO vahinkoa keneltä tahansa näistä kolmesta vahingonaiheuttajasta. Kannevaatimus on jo ennen 14.2.19 sopimusta esitetty siten, että LP:ltä, Jormanaiselta ja LähiTapiolta vaadittiin KULTAKIN yhteisvastuullisesti sama summa (vrt. päivitetty kannevaatimus 31.10.18 LIITE B1 ja B2). Koska tämä oli tilanne myös 14.2.19, LähiTapiolan eli yhden yhteisvastuullisen vastaajan poistuminen ei muiden vastaajien yhteisvastuuperustetta poista, muuta eikä vähennä.

Yhteisvastuullinen kannevaatimus (kunkin vastaajan vastuu suhteessa kantajaan) pysyy samana lain aivan selvien normien mukaan siitä riippumatta, kuinka monta näitä yhteisvastuullisia vastaajia on kannetta nostaessa tai sen aikana. Kannevaatimuksen euro-määrä ja kunkin yhteisvastuullisten vastaajan vastuuasema suhteessa minuun pysyy siis samana, olipa niitä vastaajia jo alun perin tai myöhemmässä vaiheessa kaksi tai kolme.

5. Yhteisvastuullisessa kannevaatimuksessa LähiTapiolan ”ylimääräisen” vakuutus-sopimusvastuuperusteen poistuminen ei muuta kenenkään vastaajan euromääräistä vastuuta suhteessa kantajaan

Vakuutuslainsäätöjen mukaan korvataan vuoto- ja pölyvahingoissa vähemmän kuin mitä kannevaatimus on vastaajiin kohdistettuna tuottamusvastuun perusteella, koska esim. henkilövahinkoja ei korvata kotivakuutuksesta, joka on ns. vahinkovakuutusta ja esinevakuutusta. *Kaikilta kolmelta vastaajalta on siis kuitenkin vaadittu yhteisvastuullisesti tuo suurempi tuottamusvastuuseen perustuva summa* siitä riippumatta, että LähiTapiola on ollut samaan aikaan vastuussa myös vakuutuslainsäätöjen perusteella eli kahdella eri samanaikaisella perusteella. Koska tuo vakuutuslainsäätövastuuseen liittyvä rinnakkainen vain LähiTapiolan liittynyt lisäperuste on kuitenkin ollut euromääräisesti pienempi, tämän yhden euromääräisesti pienemmän ”pällekkäisen” eli LähiTapiolan ”ylimääräisen” vastuuperusteen poistuminen ei tietenkään vaikuta yhtään mitään yhteisvastuulliseen kannevaatimuksen määrään, joka pysyy muuttamattomana, vaikka yksi rinnakkainen ”ylimääräinen” vastuuperuste yhden vastaajan osalta loppuu. Kun en ole koskaan edes vaatinut ”vakuutuslainsäätöperusteisena” vastuuna LP:ltä, Jormanaiselta, Baarmanilta tai Saksalta euroakaan, he silti nyt järjettömällä tavalla väittävät, että tuo vain LähiTapiolaan

kohdistuneen vastuuperusteen poistuminen heihinkin jotain vaikuttaisi. **Sellainen ei tietenkään voi heihin vaikuttaa 14.2.19 jälkeenkään, jota ei ole koskaan heihin kohdistuneena edes ollutkaan ennen 14.2.19.**

Baarman mainitsee sijaisasuntokorvaukset esimerkkinä muka ”vakuutusperusteisista” kannevaatimuksista. Todettakoon, että tilannehan on päinvastainen eli kaikki nämä ovat ei-vakuutusperusteisia. Sijaisasuntokustannuksista olen jo ennen 14.2.19 vaatinut ja 14.2.19 jälkeenkin vastaajilta vaadin yhteisvastuullisella tuottamusperusteella sitä osaa, jota vakuutukseni EI ole korvannut (sijaisasuntokorvauksen omavastuuosuus ja käyttöhyödyn menetyskorvaukset). Näin ollen on selvää, että ei se LähiEtelän vastaaja-aseman poistuminen mitenkään vaikuta sellaisiin vaatimuksiin, jotka eivät ole missään vaiheessa edes olleet vakuutussopimukseen perustuvia.

6. **Baarman ja Saksa eivät ymmärrä, mitä eroa on yhteisvastuulla suhteessa kantajaan (VahL 6:2 §) ja vastaajien keskinäisillä vastuusuhteilla (VahL 6:3 §) ja ovat esittäneet kantajaan kohdistettuja vaatimuksiaan jopa ihan väärän normin perusteella**

VahL 6:2 §:ssä säädetään kantajan oikeudesta vaatia aina KOKO vahinko keneltä tahansa vahingon aiheuttajalta eli keneltä tahansa vastaajalta (olipa niiden keskinäinen vastuu VahL 6:3 §:n perusteella mikä tahansa).

VahL 6:3 §:n mukaan korvausvelvollisten kesken korvausmäärä on jaettava sen mukaan kuin harkitaan kohtuulliseksi ottaen huomioon kunkin korvausvelvollisen viaksi jäävä syyllisyyden määrä, vahinkotapahtumasta ehkä saatu etu ja muut seikat. Sillä, joka on maksanut vahingonkorvausta yli oman osuutensa, on oikeus saada kultakin muulta korvausvelvolliselta, mitä hän on tämän osalta maksanut.

Vähäisempi tuottamus tai syyllisyys vahingon aiheuttamiseen ei vähennä vahingon aiheuttajan vastuuta suhteessa vahingon kärsineeseen, vaan se voi kaventaa enemmän syyllisen oikeutta tehdä regressivaatimus vähemmän syyllistä kohtaan. (**KKO 1960 II 3 ja Helsingin hovioikeuden 18.2.2014 antama ratkaisu numero 356 asiassa R 13/583**)

Em. lainkohdat säätävät aivan selvästi, että

- 1) KUKIN yhteisvastuullinen vahingon aiheuttaja on AINA velvollinen suhteessa vahingon kärsineeseen maksamaan koko vahingon. Kantaja saa siis aina vaatia vaikka koko vahingon määrää yhdeltä yhteisvastuulliselta. (VahL 6:2 §)
- 2) Se, joka on joutunut maksamaan koko vahingon tai muuten yli oman osuutensa, saa sitten myöhemmin vaatia oman osansa ylittävää osuutta muilta vahingon aiheuttajilta. (VahL 6:3 §)

Baarman ja Saksa ovat virheellisesti vedonneet suhteessa kantajaan vastaajien yhteisvastuullisen vastuun vähentämiseksi ihan väärään normiin VahL 6:3 §:ään eli kohdistaneet kantajaan vaatimuksen VahL 6:3 §:n perusteella, vaikka tuo lainkohta ei sanamuotonsakaan perusteella selvästikään lainkaan edes sääntelee kantajan ja vastaajien välistä korvausrelaatiota, vaan pelkästään vastaajien keskinäisiä vastuu- ja maksusuhteita.

Koska nämä kaksi "hönöä" juristia Baarman ja Saksa eivät ymmärrä sitäkään perusasiasiaa, että VahL 6:2 § ja VahL 6:3 § sääntelevät ihan eri asioista eli että **VahL 6:3 § säättää vain vastaajien keskinäisistä maksu- ja vastuusuhteista**, he ovat siis kaikkiaan onnistuneet esittämään

- 1) Yhteisvastuullisen kannevaatimuksen pienentämisvaatimuksen ensinnäkin aivan väärän lainkohdan perusteella
- 2) Väärän lainkohdan perusteella lakiin perustumattoman vaatimuksen siitä, että yhden yhteisvastuullisen vastaajan poistuminen eli vastaajien lukumäärä muka jotain muiden vastaajien vastuun määrään vaikuttaisi, vaikka missään ei sellaista säädetä. He ovat keksineet "heittonsa" ihan vaan omasta päästään.
- 3) Sopimusjuridisesti kestävämmän vaatimuksen, jossa ovat vedonneet itse esittämänsä ratkaisun KKO 2008:31 vastaisesti LähiEtelän ja kantajan väliseen sopimukseen, jonka perusteella eivät voi sopimuksen ulkopuolelta vaatia yhtään mitään

7. LP:n, Jormanaisen, Baarmanin ja Saksan tekojen suurempi moitittavuus ja syyllisyys LähiEtelään verrattuna tarkoittaa, että edes niiden keskinäisessä vastuussa mikään VahL 6:3 §:n vähentämisperuste ei sovellu

VahL 6:3 § ei siis lainkaan sovellu niihin Baarmanin, Saksan ja vastaajien vaatimuksiin, joissa on vaadittu yhteisvastuun pienentämistä suhteessa kantajaan. VahL 6:3 §:ää sovelletaan vain, kun KäO lausuu vastaajien keskinäisistä vastuusuhteista, jos joku sellaisen vaatimuksen esittää. Minä en ole esittänyt eikä kukaan vastaajakaan.

Totean jo valmiiksi tässä yhteydessä senkin, että LP:n ja Jormanaisen syyllisyyden aste on suurempi tai vähintään sama kuin LähiEtelällä, joten heidän keskinäisessäkin vastuussa kenenkään vastaajan korvausvastuuseen LähiEtelän poistuminen ei vaikuta myöskään VahL 6:3 §:ää sovellettaessa. LP:n, Jormanaisen, Baarmanin ja Saksan syyllisyyden ja tuottamuksen asteen kannalta tulee huomioida seuraavaa:

- 1) Ilman vastaajien väärinraportointia ja 17.9.14 piikkausta ei olisi koskaan syntynyt
 - A) LähiTapiolan 11.7.14 päätöstä (se perustuu PELKÄSTÄÄN vastaajien valehtelemaan "koksiluukkuraporttiin", mikä näkyi suoraan LähiEtelän päätöksen tekstistä)
 - B) LähiEtelän 12.12.14 ja 22.12.14 päätöksiä (nekin perustuvat suoraan vastaajien väärinraportointiin ja juuri vastaajilta tulleet väärään tietoon viemärikuvauksista ja valehteluun, että viemäriini olisi muka ehjäksi todettu niissä kuvauksissa, joita ei edes koskaan ollut tehty eikä Niskalalle luovutettu)
 - C) pölyvahingossa vääräsisältöistä 8.10.14 vahinkoilmoitusta, jonka aktiivisina laatijoina toimivat Jormanainen ja LP:n Walve
 - D) heidän epärehellistä päätöstään ryhtyä kiistämään kannettani omien 11.12.14 mennessä jo syntyneiden myöntämisten vastaisesti senkin jälkeen, kun olivat jo itse 11.12.14 tunnustaneet petoksensa 8.10.14 ilmoituksessa, 13.8.14 lukien tunnustaneet vuotovahingon väärinraportoinnin ja 24.10.14 ja 6.12.14 kirjallisesti ja maksamalla nimenomaisesti tunnustaneet vastuunsa pölyvahingossa.

- E) Jormanaisen ja Walveen 31.10.14 aloittamaa petoksellista laatikkolaskutusta, jonka avulla he yrittivät maksattaa itse aiheuttamansa pölyvahingon minulla juuri siksi, että samana 31.10.14 päivänä olivat saaneet tiedoksi LähiEtelän kielteisen päätöksen 8.10.14 petokselliseen ilmoitukseen. Kun he eivät saaneet erehdytettyä LähiEtelää maksajaksi heidän itsensä aiheuttamalle 17.9.14 pölyvahingolle, nämä ”kikkailijat” yrittivät laskuttaa 700 euron arvoisista Walveen 31.10.14 puhelussa ”ilmaisiksi” markkinoiduista muovilaatikoista minulta 16.800 euroa vuokrana eli ”vuokraa” sen määrän, jota tuolloin tarvitsivat pölyvahingon siivouslaskun maksamiseen.
- F) Saksan ja Jormanaisen valehtelua valvontalautakunnalle olemattomasta Jormanaisen puhelusta ja olemattomasta ”huonokuuloisesta virkailijasta”, jota valehtelivat 8.10.14 ilmoituksen laatijaksi, vaikka KäO:ssa 15.2.19 valmistelussakin myönsivät tuon 8.10.14 ilmoituksen” Jormanaisen itsensä laatimaksi” (vrt. Karvosen 18.2.19 laatima kantajan todistelun vastustamisasiakirja K37B, Saksan ja Baarmanin lausumat verrattuna Saksan lausumiin valvojille **K37C**). 8.10.14 ilmoitus epärehellisine liitteineen ja lisäkertomuksineen on K37C:n todistamalla tavalla Jormanaisen, Walveen ja Niskalan yhdessä laatima eikä ”huonokuuloisen virkailijan” laatima.
- G) Jormanaisen, Walveen ja Laakson 10.2.15 yhteismarssia poliisiasemalle tekemään perätön rikosilmoitus 8.10.14 ilmoitusta ja 11.12.14 rekisteriin merkittyjä tunnustuksiaan myös poliisilta salaillen
- H) tätä kannetta, joka johtui juuri vastaajien tahallisuudesta väärinraportoinnista vuoto-vahingossa, 8.10.14 tekaistusta tapahtumasta, 11.12.14 myöntämisten vastaisesta kiistämisestä ja tekemäni 17.9.14 vahinkoilmoituksen tahallisuudesta estämisestä
- 2) Baarman ja Saksa toteuttivat yhdessä aktiivista petoksellista valehtelua siten, että valehtelevat aivan tahallaan 9.6.15 ja 9.3.16 KäO-vastauksissa ja vastauksissaan valvojille, KäO:lle, minulle ja LähiEtelän vastuukorvausosastolle jopa vastoin vastaajien omia kirjallisia raportteja, ilmoituksia ja valokuvia.
- 3) Siltä osin kuin kyse on Baarmanin, Saksan ja vastaajien ihan ikiomasta 5 vuotta jatkamasta petoksellisesta valehtelusta, mikään tästä heidän ihan itse toteuttamastaan valehtelusta ei johdu LähiTapiolasta ja kyllä ne ihan itse valehtelullaan aiheuttamista vahingoista ja prosessikuluista vastaavat siitä riippumatta, kuinka monta vastaajaa on ollut ja siitä riippumatta, kuinka monta vastaajaa ja asiamiestä kesken kanteen omilla sovinnoilla siitä poistuu. Kukin asiamies vastaa omasta valehtelustaan OK 21:6 § kuluvastuulla eli Baarman ja Saksa tietenkin omastaan senkin jälkeen ja siitä täysin.
- 4) LähiTapiola on toiminut 12.6.14 lukien LP:n palveluiden välittäjänä, mutta konkreettisesti kanteen kohteena olevan väärinraportoinnin ovat suorittaneet riidattomasti kotonani 16.6.14 lukien Jormanainen ja LP. Myös piikkausvahingossa 17.9.14 LähiTapiolan rooli konkreettisen pölyn levittämisen osalta on välillisempi kuin LP:llä ja Jormanaisella, jotka ovat konkreettisesti suojausten, osastointien ja alipaineistusten laiminlyönneillään vahingot aiheuttaneet. LP on auktorisoituna toimijana suoraan auktorisointiehtojensa perusteella aina vastuussa aliurakoitsijansa virheistä ja vahingoista (ks **K147A**). Lisäksi minulla on KSL 8:35 §:ään perustuva sama oikeus vaatia koko korvausta LP:ltä ja sen aliurakoitsijalta Jormanaiselta.
- 5) Se, että vahingon aiheuttajien joukkoon on tullut mukaan vahinkoa aiheuttaneiden

toimijoiden ja vastaajien palvelusten välittäjä, ei vapauta muita mitenkään minkään lainkohdan tai muiden oikeuslähteiden mukaan omasta täydestä vastuustaan vahingosta, vaikka miten Baarman ja Saksa yrittävät väärin lainkohtien perusteella esittämiensä ”hörhöjen” vaatimustensa avulla ”kikkailla”.

- 6) Yhteisvastuullisuuden vaatimus ei estä tuomioistuintakaan laskemasta jonkin vastaajan osuutta vähemmän syyllisyyden perusteella vastaajien keskinäisistä vastuista päättäessään. Se, mikä olisi koskenut sellaisessa ratkaisussa LähiEtelää (esim. pienemmän syyllisyyden, toiminnan välittäjävastuun tai sovintoon pyrkimisen perusteella) ei tietenkään olisi silloinkaan vastuuvapautusperuste muille.

8. Sovintosopimuksella sovittu summa ei ole miltään osin ”korvamerkitty” eikä rikastumiskieltoilannetta synny

Baarmanin/LP:n mukaan LähiTapiolan maksama sovintosumma 25.000 euroa ja takaisinperimättä jättämä korvaus 4.189,69 euroa, yhteensä 29.189,69 euroa, on vähennettävä Pedersenin vaatimuksista ja huomioitava mahdollisesti tuomittavissa korvauksissa. Muu olisi LP:n mukaan vahingosta rikastumiskiellon vastaista.

Totean, että vahingosta rikastumiskiellosta on kyse siitä, että vahingon kärsinyt saisi enemmän korvauksia kuin on kärsinyt vahinkoa (**KKO 2000:18**). Korvausvastuuta ei kuulu lainkaan (euollakaan) alentaa jäljelle jääneiden vastaajien osalta eli sopimuksen ulkopuolisten tahojen hyväksi, vaikka LähiEtelä on maksanut tililleni sovintosopimuksen mukaisen määrän, koska:

- 1) Sovintosopimuksella ei maksusuorituksen jälkeenkään synny rikastumiskieltoilannetta.
- 2) Jotta sovintosopimuksella maksetun määrän voisi vähentää kahden muun vastaajan hyväksi kannevaatimuksesta, näiden KAIKKIEN edellytysten tulisi täytyä:
 - A) Sopimuksessa pitäisi todeta, että tuo sovintosumma kohdistuu johonkin tiettyyn kannevaatimuksella vaatimaani euromäärään ja tiettyyn korvaukseen.
 - B) Sopimuksessa pitäisi todeta, että se vähennetään sopimuksen ulkopuolisten hyväksi muihin vastaajiin kohdistamistani kannevaatimuksista (muutenhan kukaan sopimuksen ulkopuolinen vastaaja ei voi siihen kahdenväliseen sopimukseen laillisesti edes vedota; KKO 2008:31)
 - C) *Saamani summan tulisi johtaa siihen, että yhteensä saisin (tuo sovintosumma mukaan lukien) vuoto- ja pölyvahinkojen korvauksena enemmän kuin vahingon määrän.*
MIKÄÄN noista edellytyksistä ei tässä asiassa täyty.
- 3) Olen kanteen aikana joutunut asioimaan eniten LähiEtelän ja Suveksen kanssa. Asioidessani LähiEtelän kanssa ennen kannetta ja sen aikana minulle on syntynyt erikseen sellaisia asianosaiskustannuksia, jotka olisin joka tapauksessa esittänyt LähiEtelään kohdistettuina pääkäsitelyssä ja joiden määrä ylittää vähintään 30.000 €:lla ne asianosaiskustannusvaatimukset, jotka tulen syksyllä esittämään muihin vastaajiin, Baarmanin ja Saksaan kohdistuneina. Minulla on ollut 14.2.19 oikeus sopia LähiEtelän kanssa siitä, että sovintosopimuksella katetaan ensisijaisesti nämä kustannukset, joita en voi muilta vastaajilta vaatia eli oikeus tuon sopimuksen puitteissa itse kohdentaa tuo summa mihin korvauserään haluan. Juuri tästä syystä 14.2.19 sopimus on muotoiltu varta vasten siten, että siinä määritelty minun ja LähiEtelän välinen sovintosumma ei ole kohdennettu eli ”korvamerkitty” mihinkään tiettyyn vuoto- tai pölyvahingon kannevaatimukseen. Tämä fakta näkyy suoraan sopimustekstistä.

- 4) Baarman, Saksa ja vastaajat eivät siis voi sieltä sopimuksen ulkopuolelta esittää mitään sovintosumman vähentämisvaatimuksia omista vastuistaan, koska:

A) LP ja Jormanainen eivät ole sopijapuolina (KKO 2008:31)

B) 14.2.19 **en ole sopinut** saamani sovintosumman kohdentamisesta eli "korvamerkitsemisestä" tiettyihin kannevaatimuksiin enkä miltään osin sopinut saamani sovintosumman vähentämisestä sopimuksen ulkopuolisten tahojen hyväksi heihin kohdistamieni kannevaatimusten vähennykseksi

C) "Ei-korvamerkitty" sopiminen minun ja LähiEtelän välillä ei ole sopimuksena kielletty eikä johda rikastumiskiellon vastaiseen tilanteeseen.

D) Minulla ei ole ollut mihinkään lakiin perustuvaa velvollisuutta eikä pakkoa sopia vähennyksistä sopimuksen ulkopuolisten hyväksi.

- 5) Sovintosopimus on siis tekstiltään sellainen, että ei siinä EUROLLAKAAN oteta kantaa, MIHIN se sovintosumma kohdistuu eli ei ole eurollakaan kohdennettua ja ns. korvamerkittyä korvausta. 14.2.2019 sovintomaksun muotoilussa mainitaan vain, että tietty "sovittu" summa maksetaan, koska se on ehtona sille, että kanne LähiEtelään kohdistuneena päättyy. **Sopimusjuridinen ERO näkyy vertaamalla sovintosopimusta LähiEtelän 22.12.14 päätökseen ja mihin tahansa edeltävään päätökseen.** LähiEtelän korvauspäätöksissä aina todetaan maksettujen korvausten

A) perustuvan johonkin tiettyyn kuittiin, laskuun tai muuhun tositteeseen, josta olen hakenut korvausta

B) olevan 22.12.14 päätöksen osalta etukäteissuorituksia kodinhoitohuoneen ennallistamisesta

- 6) Kaikki vakuutusyhtiön ja vastaajien ennen kanteen nostamista maksamat korvaukset olen normaalityyppisellä jo vähennyksenä ottanut huomioon kannevaatimukset laatiessani. Siksi kaikki ne korvauspäätökset olen myös nimennyt todisteikseni (ja lisäksi muista syistä). Sen sijaan 14.2.19 sopimuksella maksettu sovintosumma kattaa vakuutusyhtiöön liittyviä selvittely- ja asianosauskustannuksia, joita en voisi muutenkaan vaatia muilta vastaajilta sovinnon jälkeenkään erikseen. Näin ollen en ole millään tavalla hyötynyt tai rikastunut vahingosta ja sen aiheuttamista oikeudenkäyntikuluista ja minun kuuluukin 14.2.19 edelleen vaatia koko vahinkoa jäljelle jääneiltä vastaajilta.

9. Baarman järjetön väite, että 29.189,69 euron maksusuorituksella olisi "korvattu 230.289,61 euroa"

Jäljelle jäävät vastaajat ovat julkistaneet omat tarjouksensa ja myös sen, että he eivät ole valmiita sopimaan vastaavanlaisilla ehdoilla kuin vakuutusyhtiö, vaan kantajan kannalta paljon huonommilla. Koska he ovat julkistaneet tarjouksensa ja ilmoittaneet siihen myös vetoavansa, se ei voi olla kommentoimisen ulkopuolinen asia. Jäljelle jääneiden vastaajien julkistama ja heidän itsensä vetoama toiminta osoittaa, että **heillä ei ole koskaan ollut minkäänlaista todellista haluakaan sopia asiaa.** Jo 9.6.15 kanteeseen vastatessa **Baarman ja LP totesivat s-postin kentän tekstissä vastaukseensa liittyen:** "Mitä tulee Jaana Pedersenin 17.5.2015 esittämään "sovinto"ehdotukseen, totean, **ettei asia ole sovittavissa** ehdotetuilla tavoilla."

Vaikka LP, Baarman, Jormanainen ja Saksa myös LähiEtelän sopimuksen syntymisen yhteydessä UUDELLEEN halusivat oikein alleviivaten ja nimenomaisesti kirjallisesti KäO:lle ja minulle ilmoittaa, että MIKÄÄN heidän omakaan tarjouksensa (edes se edeltävä euromääräisesti mitätön) ei enää ole voimassa, nämä "kikkailijat" silti järjettömällä tavalla heti sen oman "emme sovi enää mistään"-ilmoituksensa jälkeen aloittivat lakiin perustumattomien "hörhöjen" vaatimusten esittämisen sopimuksen ulkopuolelta. LP/ Baarman siis tosiaan väittää seuraavaa:

- 1) Kun kantaja tekee vakuutusyhtiön kanssa sopimuksen, sen perusteella LP voi esittää

vaatimuksia ja oikeuksia itselleen

- 2) Kun LähiEtelä maksoi minulle sovintosopimuksella 25.000 € (Baarmanin mukaan 29.189,69 €), tällä sovintosopimuksella ja maksulla olisin muka "saanut 230.289,61 € korvauksen", vaikka tililleni ei siis ole tullut kuin 25.000 €.
- 3) Koska luovuin kannevaatimuksesta minun ja LähiEtelän välisellä sovintosopimuksella LähiEtelää kohtaan, "jostain" syntyisi samalla ikään kuin "kaupan päälle" jonkinlainen muihin vastaajiin kohdistamani kannevaatimusten "katoaminen" 230.289,61 €:lla, vaikka mistään laista tai sopimustekstistä ei saa tukea sellaiselle Baarmanin vaatimukselle ja "hörhölle" tulkinnalle.
- 4) Yhteisvastuullinen kannevaatimukseni on kaikkiaan 383.938,09 €. Jos 14.2.19 LähiEtelän kanssa tekemäni sopimuksen syntymisen jälkeen vaatisin normaalityyppäällä muihin yhteisvastuullisiin vastaajiin kohdistetulla kanteella heidän oman tuottamuksensa perusteella korvauksia, "rikastuisin" Baarmanin mukaan 230.289,61 €:lla" tuon yhden yhteisvastuullisen vastaajan poistumisen ja saamani 25.000 €:n sovintosumman perusteella, vaikka
- A) Lain mukaan mikään yhteisvastuu ei poistu muiden vastaajien osalta, vaikka yhden kanssa syntyy sopimus eikä 25.000 € taikka 29.189,69 €:n suoritus tietenkään ketään 230.289,61 €:lla rikastuta
- B) Vaikka en ole vielä mitään siitä kannevaatimuksista vastaajilta tai keneltäkään saanut edes sillä sovintosopimuksella, olisin jo päässyt Baarmanin mukaan "rikastumaan" sopimuksella ja sovintosumman suorituksella, joka ei edes sopimustekstin mukaan kohdistu tähän kannevaatimukseen
- 5) 14.2.19 sopimuksella ja 25.000 €:n (29.189,69 €:n) suorituksella Baarmanin mukaan olisi siis tullut vahingosta "korvatuksi" enemmän kuin on tosiasiasa korvattu eli tullut muka minulle korvatuksi 230.289,61 euroa, vaikka on maksettu 29.189,69 €.
10. **Näyttötaakka (OK 17:2 §) ja "kikkailijoiden" Baarmanin ja Saksan kuluvastuu "hörhöjen" lakiin perustumattomien "vaatimusten" esittämisestä (OK 21:6 §)**

OK 17: 2 § 1 ja 2 mom: "Riita-asiassa asianosaisen on näytettävä ne seikat, joihin hänen vaatimuksensa tai vastustamisensa perustuu." ja "Seikan asettaminen tuomion perustaksi edellyttää, että asianosainen on esittänyt siitä uskottavan näytön."

Baarmanin, Saksan ja vastaajien väitteet ja vaatimukset eivät perustu mihinkään lakiin tai oikeuskäytäntöön, mitä kuvaa se, että väitteiden tueksi ei ole esitetty mitään oikeuslähdettä. Edellä kuvattu kantajan selvitys vastuusta yhteisvastuullisesta vahingosta sen sijaan osoittaa oikeuslähteillä, että **Baarmanin tämäkin "heitto" on täysin lakiin perustumaton ja oikeusjärjestelmän vastainen. He eivät ole myöskään esittäneet vaatimustensa tueksi mitään näyttöä.** Kuten yllä ilmenee, **jäljelle jääneiden vastaajien kanssa ei ole sellaista sopimusta, jolla heidät vapautettaisiin vastuusta, joten he vastaavat koko vahingosta.**

Vastaajat, Baarman ja Saksa ovat esittäneet "vaatimuksia" minun ja LähiEtelän välisen sopimuksen perusteella. Jotta he voivat vaatia mitään ylipäänsä 14.2.19 sopimuksen perusteella, heidän pitäisi pystyä näyttämään olevansa sopijapuolina ko. sopimuksessa tai että "jossain" olisi heidän hyväkseen jotain sovittu. Kun he ovat tässä siis vaatimuksia esittäneet, heille kuuluu niihin vaatimuksiin liittyvä näyttövelvoite (OK 17:2 §). Nämä kikkailijat ovat jälleen kerran päätyneet esittämään pelkkiä "hörhöjä heittoja" ja tapaohjeen

vastaisella epärehellisellä toiminnallaan ja lakiin perustumattomilla ”täysin hörhöillä heitoillaan” aiheuttaneet tarpeettomia huomattavia kustannuksia ja tarpeettoman huomattavan työmäärän minulle ja KäO:lle aivan turhasta ”hörhövaatimustensa” lausunkierroksesta. Toistan vaatimukseni siitä, että tämäkin heidän tekonsa on yksi painava lisäperuste määrätä Baarmanille ja Saksalle **OK 21:6 §** kuluvastuu täysimääräisenä yhteisvastuuna vastaajien kanssa koko prosessin oikeudenkäyntikuluista.

11. ”Haluumalla” ei synny vastaajille oikeuksia ja KäO:n itsensä vahvistama sopimus sitoo myös KäO:n ratkaisutoiminnassa

Tilanne on siis se, että vastaajat ”haluaisivat” kyllä, että he voisivat 14.2.19 sopimuksen perustella saada ”oikeuksia” ja vähentää toisten sopimuksia hyödyntäen omista korvausvastuistaan. Baarman ja Saksa ovat tämän pelkän haluamisen perusteella ”heittonsa” esittäneet. Koska niiden ”haluamiset”, ”kikkailut” ja ”heitot” eivät perustu a) mihinkään lakiin, b) mihinkään nimettyyn oikeuskäytäntöön, c) sopimukseen, d) näyttöveloitteensa täyttämiseen miltei osin ja ovat vastoin aivan selviä VahL:n normeja, ei niitä ”vähentämisoikeuksia” saa syntyään pelkällä ”haluumalla”.

Kyseessä on KäO:n 14.2.19 vahvistama sovintosopimuksen teksti. KäO ei voi vahingokseni ryhtyä tekemään sellaisia kannevaatimusten vähennyksiä, jotka rikkoisivat sen itsensä vahvistamaa sopimusta, ja kun nuo Baarmanin ja Saksan ”haluamis”-vaatimukset ovat muutenkin kaikilta osin lakiin perustumattomia ja näyttäjättömiä.

12. Todistelu pysyy samana LähiEtelän poistumisen jälkeen

Koko vastaajien virheellinen raportointi ja kanteen kohteena oleva 17.9.14 piikkaus on tehty vakuutuskorvausasiaa ja vakuutusyhtiön päätöksiä varten. Tästä suoraan seuraa, että vastaajien väärinraportoinnin keskeiset todisteet fyysisesti sijaitsevat juuri LähiTapiolan rekisterissä, jonne LP ja Jormanainen ovat itse niitä suoraan lähettelleet ja kaikki viestintä kanteeseen liittyvässä asiassa on käyty siten, että mukana on LähiTapiolan Niskala ja 12.12.14 alkaen myös Suves. Se, että LähiTapiola on toiminut vastaajien laatimien raporttien, viestien, vahinkoilmoituksen, minun vahinkoilmoitusteni ja laskujen rekisteröijänä, ja että vastaajien kaikki tuottamuksellinen toiminta liittyy epärehellisen raportoinnin tarkoituksena 12.6.14 lukien olleeseen vakuutuskorvausteni tarkoitukselliseen laittomaan estämiseen, on tässä kanteessa ydinfakta, joka ei siitä mihinkään muutu vain siksi, että LähiTapiola ei ole enää vastaajana.

Koska 15.2.19 jälkeenkin kanteessani on kyse väärinraportoinnista vakuutuskorvausten tahalliseksi estämiseksi, todistelutarve ja todisteluni ei siis muutu eikä mikään 15.2.19 mennessä ja 28.6.19 mennessä nimeämäni todistelu lainkaan miltei osin käy tarpeettomaksi, kun LähiTapiola poistui. Olen yksityiskohtaisesti (todistekohtaisesti) selvittänyt jokaisen vastaajien, Baarmanin ja Saksan ”tarpeettomaksi”, ”asiaan liittymättömäksi” ja muka ”vain vakuutusyhtiöön liittyväksi” väittämän todisteen ja henkilötodistajan tarpeellisuuden ja liittymisen nimenomaan vastaajien tuottamuksen ja vastaajiin kohdistuvien kannevaatimusten todisteluun 28.6.19 jättämässäni erillisessä lausumassani, joka koskee vastaajien, Baarmanin ja Saksan 15.2.19 vastustamaa todisteluni. Viittaan yksityiskohtaisten perustelujen osalta erilliseen lausumaani todistelustani (lausumani heidän vastustamastaan todistelustani), jonka jätän siis 28.6.19 mennessä. Lisäksi todisteluasiaa on perusteltu tämän lausumani otsikoissa 13-15.

13. Kaikki LähiTapiolan rekisteröimä vuoto- ja pölyvahinkojen materiaali, vakuutusehdot ja päätökset maksutapahtumatietoineen ja LP:n laskuihin ja 17.9.14 vahinko-ilmoitukseeni käsin tehtyine merkintöineen ja vastaajien laatima 8.10.14 pölyvahinko-ilmoitus liitteineen ovat relevantteja vastaajiin liittyviä todisteita senkin jälkeen, kun LähiTapiola ei ole enää vastaajana

Se, että vakuutukseni oli 10.6.14 vahinkoilmoituksen tehdessäni nimenomaan LAAJA turva eikä perusturva, on asiassa aivan olennainen seikka

- 1) Vastaajien 12.6.14 aloittaman epärehellisen raportoinnin motiivin todistamisessa
- 2) Joulukuun 2014 ”päätösten” osalta samaa tahallisen vastaajien väärinraportoinnin jatkamisen ja motiivin todistamisessa.

Vain LAAJA turva korvaa vanhojen yli 50 vuotta vanhojen viemäriputkien rikkoutumiset. Korvausoikeus on vakuutusmäärän suuruinen ja se maksetaan yli 50-vuotiaiden putkien rikoissa 3000 € omavastuulla vähennettynä. Koska 10.6.14 ilmoitukseni ja Recoverin käynnin (K54A) perusteella oli Niskalalle selvää, että tulossa olisi LähiTapiolalle kallis KORVATTAVA putkirikko, Niskala teki 12.6.14 päätöksen kutsua paikalle Recoverin tilalle epärehellisiksi tietämänsä Laakson ja Jormanaisen ”rukkaamaan” sitä raportointia sellaiseksi, että en saisi sitä korvaustani. Kanteen kohteena olevaa epärehellistä raportointia tarvittiin ylipäänsä juuri siksi ja vain siksi, että minulla oli se LAAJA turva. Näin ollen kaikki todistelu vakuutus sopimukseni sisällöstä ja asiaani vastaajien tekohetkellä sovelletuista vakuutusehdoista liittyy vastaajien teon motiivin todistamiseen eli vastaajiin eikä ”vain” vakuutusyhtiöön. Se, että vakuutukseni on koko voimassaoloajan ollut LAAJA eikä perusturva, näkyy (ja äänitettynä kuuluu) todisteista K1A-C, K116, K117A-B, K118, K119 ja K120 ja kaikista niistä Niskalan ja LähiTapiolan päätöksistä, joilla korvauksia on tästä laajasta turvasta maksettu ihan samasta viemäri-putkesta samassa kodinhoitohuoneessa jo 2008 (K127E) ja juuri siksi maksettu myös 2014 (K121H, K122A-E, K123A-B, K124A-B K125A-F, K126). Lisäksi todisteista K129A-B verrattuna todisteisiin K55A (Niskalan 8.9.14 s-postin liitteenä ”Kodin vakuutus”-ehdot eikä Pientalon LVI-ehdot) ja verrattuna todisteisiin K1A-C, K116, K117A-B, K118, K119 ja K120 näkyy, että joulukuun 2014 päätöksissä sovellettiin korvausteni estämiseksi tahallaan ehtoa, joka ei edes sopimukseeni liittynyt ja joka oli päättynyt yli 10 vuotta sitten. Tässä asiassa KAIKKI vakuutusyhtiöön liittyvä viestintä ja päätökset LIITTYVÄT selvästi kanteeseeni seuraavin perustein:

- 1) Vastaajat ovat ylipäänsä 16.6.14 kotiini saapuneet raportoimaan vakuutusasiaani liittyen (riidatonta) eli kaikki niiden raporttiversiot on laadittu ”vakuutusyhtiöön liittyen”. LP on itsekkin todisteenaan V8 esittänyt Niskalan 12.6.14 s-postin, josta ilmenee raportoinnin liittyminen vakuutuskorvausasiaani. Koska vastaajien raportointi on kaikilta osin OSA 10.6.14 vireille laittamaani vakuutuskorvausasia, on aivan selvää, että ei se fakta siitä mihinkään muutu, vaikka LähiTapiola itse ei ole vastaajana.
- 2) Kaikki vakuutusyhtiön päätökset perustuvat vastaajien raportteihin ja niiden vakuutusyhtiön päätösten virheellisyyskin johtuu vastaajien raportointivirheistä. Juuri vastaajat sopivat Niskalan kanssa tahallisesta väärinraportoinnista ja teon motiivina oli nimenomaan 12.6.14 alkaen vakuutuskorvaukseni estäminen (ks. V8, V9 ja V24).
- 3) Asiakirjat, joita LähiTapiola on rekisteröinyt, ovat vastaajien, Walveen ja minun laatimia ja koskevat juuri kanteen kohteena olevia vuoto- ja pölyvahinkoja, LP:n laskutusta, aliurakointia ja vastaajien raportointia. Se, että ne vastaajien ja minun laatimat aineistot ovat LähiTapiolan eli vakuutusyhtiön rekisterissä ei tietenkään tarkoita, että ne meidän tässä kanteeseen liittyvässä asiassa laatimat dokumentit muka vain ”vakuutusyhtiöön” liittyisivät. LähiTapiolan rekisteriin ja siellä sijaitsevaan LP:n laskuun on merkitty mm. vastaajien 11.12.14, 14.8.14 ja 26.8.14 tekemät tunnustukset ja myöntämiset, joten on selvää, että niillä on merkitystä dispositiivisessa riita-asiassa vastaajien vastuuperusteina eivätkä ne heidän

ikiomat tunnustukset liity ”vakuutusyhtiöön”, vaan ihan heihin itseensä.

- 4) Vastaajat olivat itsekin nimenneet omiksi todisteikseen USEITA vakuutusyhtiön päätöksiä ja viestejä (esim. 11.4.17, 21.12.14 ja 22.12.14 päätökset) ja sillä myöntäneet, että vakuutusyhtiön päätökset ja viestit LIITTYVÄT tähän asiaan. Samaan aikaan ne kestämättömästi vastustavat minun todisteitani sillä päinvastaisella perusteella, että ne muka vain ”liittyvät vakuutusyhtiöön”.
- 5) He kiistävät kannettani myös euromääräisesti eli kaikkia LIITE B1-B2 asiakirjani eurovaatimuksia. Olen hakenut korvausta vastaajilta mm. maanrakennuskustannuksista ja alakerran korjauksista, joista vakuutusyhtiö on osan jo maksanut. Nyt he (omaksi vahingokseen) järjestömällä tavalla siis vastustavat todisteluni siitä, mitä vakuutusyhtiö on jo maksanut minulle, vaikka tiedot ovat tarpeen vähennysten tekemiseksi heidän omasta korvausvastuustaan.
- 6) He ovat itsekkin nimenneet todisteeksi Niskalan 12.6.14 s-postin (V8) ja muitakin todisteita (esim. V9 ja V24), jotka osoittavat, miten kaikki vakuutusyhtiöön liittyvä liittyy vastaajien saamaan toimeksiantoon ja heidän vastuuseensa ja kuinka heidän väärinraportointinsa on aiheuttanut LähiEtelän väärät päätökset eli vahinkoa kantajalle.
- 7) He parhaillaankin kiistävät kannettani valehtelemalla KäO:ssa, että Baarmanin 9.6.15 KäO-vastauksessa todisteeksi V4 nimettyä 11.7.14 tehtyä LähiTapiolan päätöstä ei olisi muutettu kantajalle myönteiseksi ja että 12.12.14 ja 22.12.14 päätökset olisivat ”virheettömiä”. Siksi he siis vastustavat kaikkia niitä todisteita, joista näkyy heidän valehtelunsa. He eivät vastusta esim. K124A:ta, mutta yrittävät poistaa todisteet K121A-H ja K122A voidakseen valehdella, että näitä muita päätöksiä ei ole muka ”olemassa” ja peitellä totuutta siitä, että päätös on muuttunut jo 14.8.14 myönteiseksi. Tätä ennen Suves päämiehineen valehteli KäO:ssa, että 12.12.14 tehty päätös olisi muka AINUT asiassa tehty päätös (vaikka kantajan todisteista näkyy tuo valehtelu suoraan eli 11.7.14 päätös tehty ensin numerolla 360-1465773-8 ja sitten 14.8.14 muutettu myönteiseksi vahinkonumerolla 361-1401203-0 ja tehty useita nimenomaan myönteisiä ehtojen mukaisia päätöksiä eli myönnetty korvausoikeus viemäririkkona). Koska vastaajat itsekkin siis vetoavat kirjallisissa KäO-vastauksissa kiistämisessään vakuutusyhtiön (kolmeen) päätökseen, on aivan selvää, että
- A) Kaikella tällä aineistolla (ei siis vain vastaajien valikoidusti poimimalla) aineistolla on merkitystä tämän jutun todisteina ja liittyvät selvästi asiaan
- B) Kirjallisena kantajan todisteluna tulee hyväksyä KAIKKI MYÖHEMMÄT vakuutusyhtiön päätökset ja vakuutuskorvausten maksamisen osoittamisen todisteet, koska niillä kumotaan juuri ne 11.7.14, 12.12.14 ja 22.12.14 päätökset, joihin vastaajat kiistämisessään vetoavat.
14. Kantajan koko näytön liittyminen Baarmanin, Saksan ja vastaajien kuluvastuuseen (OK 21:5 ja 6 §)
- Vastaajat asiamiehineen ovat 15.2.19 todisteluni vastustaessaan esittäneet erilaisia a) lakiin perustumattomia, b) tekaistuja ja c) ristiriitaisia valheita, joilla ne yrittävät estää heille kiusallista todistelua. Tosiasiassa ne vastustavat todisteluni ihan samasta syystä kuin aiemmin ovat valehdelleet tätä SAMAA todisteaineistoa ”olemattomaksi”. He vastustavat todisteitani ja henkilötodistajiani vain siksi, että kantajan näyttö sisältää vastaajien nimenomaiset myöntämiset ja näytön, joilla

- 1) Kanne tulee suoraan hyväksyä
- 2) Todistetaan Baarmanin, Saksan ja vastaajien tienneen jo kiistämiseen ryhtyessään kiistämisensä perusteettomaksi ja perustuvan tapaohjeen 8.2 kohdan ja AAL 5 §:n vastaisesti suoranaiseen petokselliseen valehteluun ja todisteiden väärentämiseen eli koska todisteillani samalla todistetaan, miksi tässä asiassa oikeudenkäyntikuluvastuu kuuluu yksinomaan vastaajille, Baarmanille ja Saksalle, jotka ovat tahallisilla valheillaan tarpeettomasti aiheuttaneet oikeudenkäynnin normeiltaan, myöntämisiltään ja tapahtumiltaan täysin selvässä asiassa.

Kantajan kirjallisista todisteista **K9-K25** ilmenee, kuinka vastaajat, Baarman ja Saksa yrittivät ensin vuosikausia kaikin mahdollisin laittomin ja epärehellisin tavoin estää minua saamasta haltuunsa LähiTapiolan, LP:n ja Jormanaisen rekistereissä olevia asiakirjoja jatkaakseen KäO:ssa ja myös valvontamenettelyssään tahallista petoksellista valehtelua kaikista vuoto- ja pölyvahinkojen tapahtumatiedoista, sopimussuhteista ja **kiistääkseen aivan tahallaan vastoin vastaajien tunnustuksia ja myöntämiä, jotka Baarmanin, Saksan, Suveksen ja vastaajien tietten olivat noissa rekistereissä kaiken aikaa jo ennen kanteen nostamista 10.6.14, 14.8.14, 26.8.14, 24.10.14 ja 11.12.14 lukien.** Todisteeni K9-K25 todistavat, kuinka he vuosikausia estivät täysin laittomasti Hetil säädettyä tarkastusoikeutta ja **jopa valehtelivat minulle tahallaan, että MITÄÄN aineistoa heidän rekistereissään muka edes "ei ole olemassa" (Vrt. K33A Baarmanin valehtelu 16.12.15 sekä K22A-C Saksan ja Jormanaisen valehtelu 8-13.8.17).** Suves valehteli 5.5.17 (**K17B**) **kaikkia** minua itseäni ja omaa korvausasiaani koskevia aineistoja eli jopa oman vahinkoilmoitukseni sisältöä minulta salattavaksi "liikesalaisuudeksi", vaikka minulla oli ehdoton lakisääteinen oikeus saada ne. Viimein LähiTapiola myönsi 23.10.17, että se Suveksen 5.5.17 "liikesalaisuus"-tulkinta ei perustu mihinkään ja sain vasta 3,5 vuoden viiveellä 23.10.17 LähiTapiolasta rekisteriaineiston, joka olisi kuulunut antaa jo 15.12.14 pyyntöni perusteella viimeistään 15.3.15. Muut vastaajat eivät ole siis edelleenkään edes vielä kesäkuuhun 2019 mennessäkään eli 5 vuoteen antaneet MITÄÄN aineistoa, mikä on täysin laitonta ja myös rikollista toimintaa ja samalla todiste editio-vaatimukseni tarpeellisuudesta.

Motiivi sille, miksi ne tahallaan valehtelivat rekisterisisältöjään "olemattomiksi" ja "liikesalaisuudeksi" selvisi, kun ryhdyin lukemaan sitä 23.10.17 luovutettua aineistoa. Kantajan todisteina **K1A-B, K26, K27, K34-K46** on LähiTapiolan 23.10.17 luovuttama rekisteriaineisto, joka sisältää tässä kanteessa aivan olennaisen näytön ja juuri näistä syistä sitä piiloteltiin:

- 1) LähiTapiolan rekisterissä olivat jo 11.12.14 lukien olleet tiedot siitä, että Jormanainen, LP:n Valve ja LähiTapiolan Niskala olivat tunnustaneet koko 8.10.14 laatimansa pölyvahinkoilmoituksen KAIKKI tapahtumatiedot tekaistuksi ja väärentäneensä taloni pohjakuvaan piirroksen suojausten rakentamiskohdista, joita ei rakennettu.
- 2) Niitä suojauksia ei rakennettu 17.9.14 mennessä lainkaan, joiden rakentamisvalheella Baarman, Saksa ja vastaajat parhaillaankin KäO:ssa pölyvahinkoa kiistävät. Suojaukset rakensi vasta LU rakennus 29.10.14.
- 3) Saksa valehteli kanteeni käsittelyn aikana tahallaan valvontalautakunnalle, että 8.10.14 ilmoituksen laati muka "huonokuuloinen vakuutusvirkailija" Jormanaisen ennen 8.10.14 muka soittaman puhelun perusteella. Vahinkonumeron 361-1407236-L rekisterimerkinnot todistavat, että sen laativat Jormanainen, Valve ja Niskala yhdessä 8.10.14-17.11.14 ja Saksa keksi jopa valvojille 4 vuoden viiveellä valhetarinan puhelinsoitosta ja virkailijasta, joita kumpaakaan ei ole olemassa. Lisäksi Saksa, Baarman ja vastaajat nyt 15.2.19 KäO:ssa todisteasiassa esim. todisteiden K37B osalta ilmoittavat "Jormanaisen itsensä laatima 8.10.14 vahinkoilmoitus hyväksytään"; vaikka Saksa valvojille vuosina 2016-17 laatimissaan sepustuksissa siis valehteli sitä 8.10.14

ilmoitusta sen (olemattoman) "huonokuuloisen virkailijan" laatimaksi.

- 4) LP:n Walve tunnusti moneen kertaan eri viesteillään LP:n olevan vastuussa pölyvahingosta ja myös aliurakoitsijansa Jormanaisen aiheuttamista vahingoista.
- 5) Oikeilla tiedoilla tekemäni 17.9.14 pölyvahinkoilmoituksen kirjaamista oli rikollisesti tahallaan estetty Niskalan määräyksestä ilmoitukseeni käsin kirjoitetulla estotekstillä ja KAIKKI toimittamani laskut, terveystarkastajan ja RakSystemsin lausunnot oli täysin laittomasti "deletoitu" korvaukseni estämiseksi. LähiTapiolan rekisterissä toteutettu teko liittyy vastaajiin, koska rekisterimerkinnät todistavat Jormanaisen ja Walveen sopineen Niskalan kanssa vahinkoilmoituksen käsittelyn laittomasta tahallisesta estämisestä toteuttaakseen YHDESSÄ 8.10.14 lukien petoksellista "kilpailevaa" vahinkoilmoitusta tekaistuilla tapahtumatiedoilla.
- 6) Vuotovahingon korvauksiani oli estetty valehtelemalla, että viemärit muka kuvattiin elo- ja lokakuussa 2014 ja todetteen muka kuvauksissa "ehjiksi", vaikka viemäreitä ei kuvattu koskaan. Vaikka nämä "elo- ja lokakuun 2014 viemärikuvaukset" siis esiintyvät 12.12.14 ja 22.12.14 laadituissa LähiEtelän päätöksissä, a) niitä ei ollut olemassa edes vielä 23.10.17 ja b) Suves itse 20.12.18 KäO:ssa 4 vuoden viiveellä myönsi, että niitä elo- ja lokakuun kuvauksia ei ole olemassa ja väitti, että olisikin ainoastaan kuvattu 11.12.14 eikä lainkaan elo- ja lokakuussa (ks. K164). Lisäksi Niskala laati **23.10.14 eli väitetyn "ehjäksi" kuvaamisen jälkeen viemäriini 97.199 euron korjaussuunnitelman (K32)** eikä "ehjän" viemäriin korjaaminen tietenkään maksa 100.000 €.
- 7) Vuotovahingon korvauksiani oli estetty soveltamalla 11.12.-22.12.14 "päätöksissä" olemattomia yli 10 vuotta sitten lakkautettuja vakuutusehtoja
- 8) Niskala oli tarkoituksella 18.11.15 väärentänyt vuotovahingon vahinkokuvauksen peitelläkseen faktaa siitä, että oli tehnyt 14.8.14 itse sitovan myönteisen korvattavuusratkaisun vuotovahingossa **ja todennut vastaajien raportoinnin virheelliseksi.** Rikoksellaan Niskala oli samalla tarkoittanut mahdollistaa Suvekselle osallistuminen petokseensa eli valehtelun KäO:ssa, että muka "mitään" päätöksiä ja korvauksen maksamisia ei ollut olemassa, vaikka kaikki ne korvauspäätökset ja maksamiset olivat koko valehtelun ajan tässä rekisterissä, jonka sisältöä Suves niin sinnikkäästi "liikesalaisuutena" peitteli.
- 9) **LähiEtelän rekisteristä löytyi tieto siitäkin, että LP ei koskaan edes laskuttanut LähiTapiolaa, vaikka Baarman valehteli tahallaan 9.6.15 lukien vuosien ajan KäO:ssa, että kaikki LP:n laskut muka maksoi LähiTapiola.**
- 10) LP:n raporttia oli väärennetty useita kertoja lisäämällä siihen kymmeniä täysin tekaistuja tapahtumia ja "havaintoja"
- 11) Jormanaiselle ja Rytölle oli maksettu täysin laittomia kotivakuutusehtoihin perustumattomia suorituksia minun kotivakuutuksestani salaa samaan aikaan, kun Suves valehteli KäO:ssa, että näitä maksuja ei ole olemassa ja heitä lahjottu 7.000 eurolla perättömistä lausumista ennakkomaksuna. **Koska vastaajat ovat juuri nämä 7.000 eurolla lahjottua kaksi todistajaa Rytön ja Jormanaisen nimenneet todistajikseen,** on selvää, että kaikki tämä todisteluni lahjonnasta liittyy vastaajien todistajien epäuskottavuuden ja todistelunsa motiivina olevan rahaa vastaan tapahtuvan valehtelun todistamiseen.
- 12) LähiTapiolan 11.7.14 tekemä vuotovahinkopäätös on muutettu 14.8.14 ja vuodon syyksi todettu rikkoutunut viemäri ja vastaajien 16.6.14 laatima ns. "koksiluukkuraportti" todettu virheelliseksi" ja juuri tähän sitovaan korvattavuusratkaisuun kaikki

vakuutuskorvausten maksaminen 26.8.14 lukien on perustunut.

- 13) Mitään vahinkoa ei ole 10.6.14 ilmoitukseni tai minkään ilmoitukseni perusteella kirjattu LähiTapiolassa ”seinävuodoksi” eikä ”koksiluukkuvuodoksi”. LP ja Jormanainen tulivat 16.6.14 kotiini 10.6.14 tekemäni vuotovahinkoilmoituksen perusteella, jonka vahinkokuvaukseksi vahinkoon 360-1465773-8 on kirjattu ”huomannut matossa vettä” (eikä mattoja siis pidetä seinillä). Lisäksi samaan vahinkoon on kirjattu Recoverin lasku, jossa on Niskalan **11.6.14** muotoilema toimeksianto Recoverille kirjattuna ”**Varastohuoneen lattialla matto märkänä**. Varastohuoneen lattian alla kulkee putkia”. Tätä vahinkokuvausta eli todisteitani **K34B-C** he nyt sitten vastustavat ”tarpeettomana” ja muka ”vain vakuutusyhtiöön liittyvänä”, kun se todistaa heidän valehtelevan kiistämisessään olemattomasta ”seinävuodosta” ja ”koksiluukku”-vuodosta, jollaista vahinkoa ei koskaan LähiTapiolassa ole edes tullut vireille eikä rekisteriin kirjattu.
- 14) Baarman, Saksa ja vastaajat valehtelivat 16.12.15 (**K33A**) ja 13.8.17 (**K22A-C**) ”olemattomaksi” aineistoa, joka heidän tietten oli olemassa. Valehtelulla he estivät minua saamasta aineistoa, jossa nuo kaikki edellä selostetut tunnustukset myöntämiset ja epärehellinen 8.10.14 ilmoitus olivat ja juuri siksi he sitä ”olemattomaksi” valehtelivat ja nyt yrittävät sen todistelun estää ”tarpeettomaksi” valehtelemalla.

Ensin ne siis yrittävät ”jemmailla” tätä heille kiusallista todistusaineistoa suoranaisesti valehtelemalla minulle, että aineistoa ei olisi edes ”olemassa”. Kun jemmailu epäonnistui ja sain viimein 3.5 vuoden työllä tämän muka ”olemattoman” aineiston haltuuni, **Baarman, Saksa ja vastaajat yrittävät nyt estää sen ihan saman aineiston käyttöä todisteina valehtelemalla taas ihan tahallaan sitä muka ”tarpeettomaksi”** ja ”johonkin ihan muuhun asiaan” tai ”vain vakuutusyhtiöön” muka liittyväksi. Heidän mielestään ”tarpeetonta” on sen todistelu, että

- 1) **KAIKKI vastaajat olivat nimenomaisesti kirjallisilla viesteillään ja maksamalla myöntäneet korvausvastuunsa kaikilta osin jo ennen kanteen nostamista sekä vuoto- että pölyvahingossa. Kaikki nämä kirjalliset myöntämiset oli lisäksi jo 11.12.14 mennessä kirjattu 13.8.14, 14.8.14, 26.8.14, 24.10.14 ja 11.12.14 kirjausilla LähiTapiolan rekisteriin ja siellä rekisterissä olevaan LP:n laskuun kirjallisesti. Minä en tiennyt kaikista näistä rekisterimerkinnoista 1.1.15 kanteen nostaessani. HE tiesivät kaikista (etenkin 11.12.14 syntyneistä omista tunnustuksistaan) ja salasivat juuri tätä tietoa voidakseen valehdella kiistämisessään.**

- 2) He kaikki ovat tienneet jo kiistämiseen ryhtyessään ja koko kiistämisen ajan valehtelevansa TAHALLAAN kaikista faktoista. He valehtelivat, koska luottivat siihen, että saavat valehtelullaan ja rekisteröidyn tarkastusoikeutta estämällä eli tahallisella rikoksellaan estettyä tuon heille raskauttavan todisteaineiston paljastumisen

Tapaohjeen 8.2 kohdan mukaan asianajajan menettelyn lainvastaisuutta ja moitittavuutta ja näin ollen myös sellaiseen moitittavaan menettelyyn säädettyä **OK 21:6 §:n kuluvastuuta arvioidaan sen perusteella, mitä he ovat tienneet** kiistämisensä perusteettomuudesta a) kiistämiseen ryhtyessään ja b) sitä kanteen käsittelyn aikana jatkaessaan. Koska Baarman, Saksa ja vastaajat ovat joka tapauksessa kiistäneet ainakin kuluvastuunsa ja KAIKKI todisteeni liittyvät teemojen osalta tuon kuluvastuun todistamiseen, mitään kantajan todisteita ei tule karsia ”tarpeettomana” tai ”riidattomana”. Voidakseni todistaa, että kuluvastuu kuuluu tässä asiassa yksin Baarmanille, Saksalle ja vastaajille, minulla on oikeus todistaa kirjallisilla todisteillani

- 1) Mitä he tiesivät missäkin ajallisessa vaiheessa (eli esim. mitä liitteitä lähetin heille, kun vetosin perusteettoman kiistämisen lopettamiseksi)

- 2) Mitä Baarman, Saksa ja vastaajat tiesivät varmuudella jo 9.6.15 ja 9.3.16 KäO-vastausten kiistämiset muotoillessaan
- 3) Mitä he ja vastaajat saivat tietoonsa kanteen käsittelyn aikana, jolloin heille syntyi uudelleen korostettu velvoite luopua selvästi perusteettomasta kiistämisestään
- 4) Kuinka monta kertaa heihin vetosin tuloksettomasti eikä mikään selväkään toimittamani näyttö kiistämisensä ristiriidoista saanut heitä luopumaan KäO-valehtelustaan, vaan mihinkään selvitysvaatimukseen he eivät joko vastanneet mitään ja Baarman vastaili ylimieliseen tyyliinsä, että mikään näyttö ”ei anna aihetta mihinkään toimenpiteisiin” tai valehteli Saksan ja Jormanaisen kanssa ”olemattomaksi” aineistoja, jotka heidän tietten olivat varmuudella olemassa. On aivan selvää, että he tiesivät valehtelevansa, että LP:llä ja Jormanaisella eivät olisi rekisterissä laskutustiedot, kun yrityksissähän olisi tehty kirjanpitorikos, jos ne olisi tuhattu. Lisäksi ne ovat nyt sitten itse toimitelleet 4-5 vuoden viiveellä KäO:lle sitä ”olematonta” aineistoa ja **vastustavat editiovaatimustani väittämällä nyt ”liikesalaisuudeksi” sitä samaa aineistoa, jota aiemmin valehtelivat ”olemattomaksi”**.
- 5) Kuinka törkeällä tavalla he valehtelivat joka suuntaan ikään kuin heille ei edes olisi säädetty mitään totuusvelvoitetta
- 6) Kuinka vastaajat, Saksa ja Baarman vaihtelivat valhetarinoitaan jatkuvasti
- 7) Mitä ristiriitoja tämä järjetön valehtelu synnytti ja kuinka samasta pölyvahingosta he kertoivat ihan eri tarinat KäO:lle, minulle, Tehopuhdistukselle, 8.10.14 ilmoituksen laatiessaan sekä kanteen aikanakin poliisille 10.2.15 ja valvojille.

Ihan samalla tavalla kuin rikosasiassa murhan, tapon ja puhtaan vahingon ero riippuu tekijän tahallisuuden ja teon muiden törkeytysperusteiden todistamisesta, tässä asiassa *kantajalla tulee olla oikeus todistaa vastaajien, Baarmanin ja Saksan valehtelun suunnitelmallisuus, tietoisuus kiistämisen perusteettomuudesta ja kaikki heidän tekojensa tahallisuus- ja törkeytysperusteet, koska juuri niillä se kantajan vaatima kuluvastuu heille syntyy.*

15. ”Tarpeettomaksi” ja ”vain vakuutusyhtiöön liittyväksi” valehtelun tahallisuus ja motiivi

Vastaajat ja Baarman valehtelevat ”tarpeettomiksi” ja vakuutusyhtiöön” muka liittyväksi mm. todisteita **K34B-C** (10.6.14 tekemäni vuotoilmoituksen KAIKKI materiaalit vahinkonumerossa **360-1465773-8**), koska niistä ilmenee heidän valehtelunsa tahallisuus. Niistä ilmenee:

- 1) Recover tuli 11.6.14 ja LP ja Jormanainen tulivat 16.6.14 kotiin raportoimaan nimenomaan tämän vahinkonumeron perusteella kirjatussa vahingossa. Vahinkotapahtumaksi oli 10.6.14 kirjattu lattiavuoto ja epäilty putkirikko. **Missään vaiheessa vahinkokuvauksena ei ole ollut ”koksiluukkuvuoto” eikä seinävuoto.**
- 2) Vastaajat aiheuttivat minulle vakuutusasiassani huomattavaa vahinkoa ”koksiluukku”-raportoinnillaan ja estämällä tahallaan viemärikuvaukset. Juuri vastaajien epärehellisyyden vuoksi tehtiin LähiEtelässä 11.7.14 ”koksiluukku”-raporttiin perustuva virheellinen kielteinen päätös ja 12.12.-22.12.14 virheellinen päätös.
- 3) **13.8.14** ko. vahinkoon 360-1465773-8 kirjattiin teksti: ”rakenteita purettu **vanhan** valurautaviemärin ympäriltä ja **paljastunut, että putki täynnä reikiä ja ruostunut**

pilalle". Koska vuoto 13.8.14 paljastui viemäririkoksi ja koksiluukkuraportti ja siihen perustunut 11.7.14 päätös virheelliseksi, on 14.8.14 kirjattu SAMASTA vuotovahingosta uusi vahinkonumero 361-1401203-0, jonka alta on aloitettu viemäririkon korvausten maksaminen. Samalla vahingon 360-1465773-8 materiaali on siirretty uuden vahinkonumeron alle ja LP:n laskukin maksettu vahingon 361-1401203-0 alta, vaikka vastaajien 16.6.14 käynti on siis tapahtunut vahingon 360-1465773-8 perusteella.

- 4) Vahinko **360-1407236-L** kirjattiin **pölyvahingossa** Jormanaisen, Walveen ja Niskalan 8.10.14 epärehellisen vahinkoilmoituksen perusteella, jossa kuvataan "24.9.14" piikkaus, väitetään kotiani pölyttömäksi ja Jormanaista piikkariksi ja että suojaukset on rakennettu ja alipaineistaja käynnissä. **11.12.14 Jormanainen, Walve ja Niskala tunnustivat keksineensä kaiken 8.10.14 ilmoitukseen omasta epärehellisestä päästään ja että suojauksia ja osastoiteja ei rakennettu, eikä alipaineistajaa käytetty**, piikkauspäivä oli 17.9.14 (eikä 24.9.14) eikä mikään 8.10.14 ilmoituksessa pidä pakkansa. He myönsivät tahallaan tai törkeällä huolimattomuudellaan aiheuttaneensa kanteessa kuvatun pölyvahingon ja **juuri tämä "salainen tunnustus" oli jo 11.12.14 kirjattu rekisteriin. K40B:stä** näkyy a) Saksan valehdelleen valvojille tahallaan olemattomasta "huonokuuloisesta virkailijasta", olemattomasta Jormanaisen olemattomasta soitosta ja b) Saksan ja Jormanaisen **9.3.16** valehdelleen tahallaan KäO-vastuksessa, että 24.9.14 piikkaus olisi olemassa, vaikka jo KäO:ssa kiistämisen aloittaessaan ja tarinan" valvojille rustatessaan tiesivät 11.12.14 tunnustuksesta.
- 5) Vahinkonumero **091474054** kirjattiin minun samasta pölyvahingosta oikeilla tiedoilla jo 17.9.14 vahinkoilmana tekemäni vahinkoilmoituksen perusteella (K41A-B). Vahinkonumeron erilaisesta ulkomuodosta (360- ja 361-alkuisiin muihin numeroihin verrattuna) ja Suveksen viestin päiväyksestä (**K17B**) näkyy, että vahinko on kirjattu vasta 5.5.17 eli 3 vuotta jälkikäteen. Lisäksi todisteista K41A-B näkyy, että Jormanainen, Walve ja Niskala tahallaan estivät sen kirjaamisen ja siirsivät ja tuhosivat toimittamani laskut ja selvitykset jatkaakseen 8.10.14 lukien petostaan yhdessä

3,5 vuotta ne onnistuivat salaamaan tätä materiaalia valehtelullaan ja tarkastusoikeutta estämällä 23.10.17 saakka. Kun se tuli julki 23.10.17, he **yrittävät nyt valehdella OMIA kanteeni myöntämisiään "vakuutusyhtiön liittyväksi" ja "tarpeettomaksi"** (mm. olennaista myöntämistä siitä, että suojauksia ei 17.9.14 rakennettu ja olennaista 13.8.14 viemäririkoksi myöntämistä). **Kaikki vastaajien raportointi on kiistatta tapahtunut vain tässä vakuutusasiassani eikä siitä irrallaan** ja vastaajien relevantit myöntämisetkin ovat tapahtuneet Jormanaisen soitoilla vakuutusyhtiöön ja vastaajien itsensä sinne toimittamien materiaalien perusteella. Näin ollen on aivan selvää, että **koko tämä LähiTapiolan rekisteröimä materiaali ja koko näiden kanteen kohteena olevien vahinko-tapahtumien viestintä liittyy vastaajien tuottamuksen todistamiseen senkin jälkeen, kun LähiEtelän vastaaja-asema 14.2.19 päättyi. Vaikka LähiEtelän vastaaja-asema siis poistuu, ei se tietenkään tarkoita, että samalla "poistuisi" fakta siitä, minkä takia vastaajat ylipäänsä kotiini 16.6.14 lukien saapuivat sitä kanteen kohteena olevaa väärinraportointiaan toteuttamaan ja 17.9.14 piikkailemaan. Koko tämä aineisto fyysisesti sijaitsee LähiEtelässä. Tämä koko vastaajiin ja kanteeseeni selvästi liittyvä aineisto on merkityksellistä vastaajiin liittyvää todistelua siitä riippumatta,**

- 1) **Sijaitseeko se LähiEtelän vai vastaajien rekisterissä tai esim. valvontalautakunnan rekisterissä**

2) Onko vastaajia tässä vakuutusasiani väärinraportointia koskevassa kanteessani kaksi vai kolme.

Lohja 10.6.2019

Jaana Pedersen
Lakimies, OTK (eläkkeellä)